

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 września 1935 r.

o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich.

Dz. U. nr 78 poz. 483 z późniejszymi zmianami

(zachowano oryginalną pisownię wg zasad w chwili jego sporządzenia)

Na podstawie art.11 ust.1 p. e) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. O zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz.198) zarządzam co następuje:

§ 1. 1. Zakłady fryzjerskie i golarskie mogą być urządzone tylko w pomieszczeniach dobrze oświetlonych i dostatecznie obszernych. Stosunek powierzchni okien do powierzchni podłogi nie może być mniejszy niż 1:8.

2. O ile zakład posiada pracownię perukarską, pracownia ta powinna znajdować się w oddzielnym pomieszczeniu.

3. Zakłady fryzjerskie i golarskie nie mogą być połączone z mieszkaniami, ani służyć do celów mieszkalnych, w szczególności do spania.

§ 2. 1. Zakłady fryzjerskie i golarskie powinny być stale utrzymywane w czystości i porządku oraz należycie przewietrzane. Zmiotki włosów należy niezwłocznie usuwać do specjalnych śmietniczek.

2. Ściany pomieszczeń powinny być malowane na kolor jasny, a do wysokości co najmniej 2 m mieć powierzchnię gładką, łatwo zmywalną. Podłogi powinny być gładkie i bez szczelin, z materiału nieprzepuszczalnego.

§ 3. Zakłady fryzjerskie i golarskie powinny być zaopatrzone w dostateczną ilość wody, odpowiadającej przepisom rozporządzenia Ministrów Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1933 r. o wodzie do picia i potrzeb gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 562).

§ 4. Sprzęty w zakładach fryzjerskich i golarskich powinny mieć powierzchnię gładką. Sprzęty wyściełane powinny być całkowicie pokryte materiałem niewchłaniającym kurzu. Umieszczanie w zakładach tych portjer i dywanów jest niedopuszczalne.

§ 5. W zakładach fryzjerskich i golarskich powinny znajdować się:

a) umywalnia z wodą bieżącą,

b) przyrząd do wyjaławiania lub odkażania narzędzi,

c) dostateczny zapas czystej bielizny, w tym co najmniej 3 zmiany fartuchów lub kurtek dla personelu, oraz oddzielne schowki na czystą i brudną bieliznę,

d) kosze do śmieci i spluwaczki z wodą,

e) wycieraczki do obuwia,

f) umieszczony na widocznym miejscu egzemplarz rozporządzenia niniejszego oraz napisy: "Nie pluć na podłogę", "Nie wolno wprowadzać psów", "Uprasza się o wycieranie obuwia".

§ 6. 1. Narzędzia i przybory fryzjerskie i golarskie należy przed użyciem ich do obsłużenia klienta dokładnie oczyścić z tłuszczu i brudu oraz wyjaławić lub odkażić. Na żądanie klienta

należy to uczynić w jego obecności. Usuwanie włosów z klienta, narzędzi i przyborów przez zdmuchiwanie jest wzbronione.

2. Narzędzia metalowe wyjaławia się przez ogrzewanie w specjalnych sterylizatorach fryzjerskich lub przez wygotowanie w 2% roztworze sody, bądź odkaża przez zanurzenie na 10 minut w 70% alkoholu lub 5% wodnym roztworze karbolu, formaliny albo lizolu. Inne narzędzia i przybory odkaża się 5% roztworem formaliny. Twarz klienta wolno zmywać wyłącznie z pomocą czystej serwetki.

3. Wzbronione jest używanie przez pracowników zakładów już raz użytych wacików do pudrowania oraz trzymanie przez nich narzędzi i przyborów fryzjerskich i golarskich w kieszeniach. Używanie puszek do pudrowania jest wzbronione. Wata powinna być przechowywana w zamkniętych naczyniach szklanych lub metalowych.

§ 7. Przy obsłudze klienta wolno używać wyłącznie bielizny czystej. Używanie w tym celu bielizny już raz użytej przed jej wypraniem w gorącej wodzie z mydłem jest wzbronione.

§ 8. 1. Pracownicy zakładów fryzjerskich i golarskich powinni być w czasie zajęć stale ubrani w czyste białe fartuchy lub kurtki szczelnie związane na rękach i szyi oraz mieć krótko obcięte i czysto utrzymane paznokcie. Przed obsłużeniem klienta powinni myć dokładnie ręce.

2. Ubrania pracowników powinno być przechowywane w oddzielnej szafie.

§ 9. (1) (uchylony).

§ 10. Jeżeli klient jest dotknięty widoczną chorobą skórą, może być obsłużony w zakładzie wyłącznie pod warunkiem użycia przy tym jego własnej bielizny, narzędzi i przyborów.

§ 11. Miejsca skaleczone przy goleniu lub stryżeniu należy niezwłocznie zmyć spirytusem i przypalić azotanem srebra (lapisem) lub zajodynować.

§ 12. Włosy, przeznaczone do wyrobów perukarskich, należy przed przeróbką wyjałowić przez gotowanie w ciągu pół godziny w wodzie z szarem mydłem i sodą, przyczem na 20 litrów wody przypaść powinien 1 kg szarego mydła i 1 kg sody. Po wygotowaniu włosów należy je jeszcze wymyć w ciepłej wodzie z mydłem.

§ 13. 1. Każdy z zakładów, wymieniony w § 1 ust. (1), przed otwarciem powinien być poddany szczegółowym oględzinom sanitarnym dla stwierdzenia, czy odpowiada przepisom rozporządzenia niniejszego.

2. Nadzór nad zakładami, wymienionymi w § 1, należy do powiatowych władz administracji ogólnej.

3. Jeżeli zakład nie jest dostosowany do wymagań rozporządzenia niniejszego, władza nadzorcza może zażądać usunięcia usterek i braków w terminie przez nią określonym, a po bezskutecznym upływie tego terminu - zakład zamknąć; żądań tych jednak stawiać nie należy, jeżeli powyższe usterki i braki ze względu na szczególne warunki zakładu nie mają większego znaczenia, a usunięcie ich byłoby połączone z niestosunkowo wielkimi trudnościami lub kosztami. Jeżeli usterki i braki mogą przyczynić się do zachorowań na jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1-28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. O zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198), władza nadzorcza może zakład niezwłocznie zamknąć do czasu usunięcia tych usterek i braków.

§ 14. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ponoszą odpowiedzialność w myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. O zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198).

§ 15. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 6 marca 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem

Spraw Wewnętrznych o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 337).